

2 September 2009:

Ongeveer 4 maanden geleden hadden wij besloten om dit jaar in september te gaan vissen in plaats van de maand mei.

Tijd genoeg om voor te bereiden en met de ervaringen van vorige vistrips in het achterhoofd zou dit geen probleem moeten zijn.

In de werkplaats van Danny werd alles zo langzamerhand bijeen gebracht aan de hand van een zogenaamde checklijst .

Danny ging zo voortvarend in de weer dat hij volgens mij al na een week klaar stond om te kunnen vertrekken.

Ikzelf had de administratie in beheer, dat betekende dat ik de boeking met de beoogde camping verzorgde en afspraken maakte met de beheerder over de beoogde plek aan het water. Jan de Boer was verantwoordelijk voor het vervoer van ons levend aas, dus regelde hij de flessen zuurstof voor de beluchting want zo'n rit neemt toch al snel zo'n elf tot twaalf uur in beslag.

De avond voor vertrek nog even de laatste proviand inslaan om bij aankomst niet direct naar een lokale supermarkt te hoeven gaan.

28 Augustus:

S'avonds om 20.00 uur vertrekken we uit IJmuiden voor een rit van een kleine 900 km. Nog geen 10 km gereden of op de A9 brak een enorme donderbui uit, nou dat kan wat worden, maar gelukkig bleef het daarbij. De rit verliep redelijk goed. Buiten wat opstoppingen in België koersten wij ineens door naar Luxemburg, daar even tanken en direct weer door.

De volgende morgen stonden wij om 07.00 op de brug voor de camping. Danny en ik sprongen uit de auto om wat mooie plaatjes te maken van onze entree op de camping en natuurlijk van de prachtige omgeving. Wij konden gelijk doorrijden naar de afgesproken plek op de kop van de camping. Dit lag direct aan het water waar zich ook enkele mooie steigers bevinden.

Het uitladen kon beginnen. Wat een troep neem je mee zeg! Maar ja elk dingetje komt op een gegeven moment van pas. Dan de plaats van de tenten bepalen en opzetten die dingen. Alles liep op rolletjes want zoals later bleek werd het een prachtige dag. Danny en Jan gingen naar de lokale helling om onze boot te water te laten en ook dit bleek een fluitje van een cent. Voordat ik het wist zag ik Danny al aan komen varen en Jan bracht de auto terug met het restant van de lading.

Mijn twee visvrienden begonnen daarna met het plaatsen van de boeien waar uiteindelijk onze lijnen aan vast gezet zouden worden. Ik ga zelf maar eens naar de receptie om ons aan te melden en om de vooraf bestelde vergunningen ophalen. Hartelijk werd ik ontvangen door de beheerder en ik bedankte hem voor het reserveren van de visplek. Wel enige irritatie aan mijn zijde toen bleek dat de vergunningen waren uitverkocht en ikzelf maar naar de lokale hengelsportwinkel moest om de documenten in handen te krijgen.

Uit vorige vis sessies hadden wij de ervaring dat het controle apparaat hier heel streng optreedt als er geen papieren zijn of men zich niet houdt aan de wettelijke bepaling. Het is bijvoorbeeld verboden om s' nachts te vissen.

Jan en Danny hadden hard gewerkt om toch al onze hengels uit te zetten hetgeen een behoorlijke aanslag op de conditie was door de enorme hitte en omdat wij al een nachtje hadden overgeslagen. Maar enfin heerlijk vissen en de vermoeidheid voel je niet meer. Jan was de kok deze week en begon te stoeien met potten en pannen. Hij toverde een heerlijk maal van gebakken aardappels en sperziebonen en een lekkere lap vlees hetgeen bij ons alle drie goed smaakte. De afwas liet Jan uiteraard over aan ons .

Toch maar na het eten een biertje om onze succesvolle dag te vieren maar dat wakkerde de vermoeidheid ook weer een beetje aan. Tegen 21.00 uur begon het donker te worden en moesten wij alle hengels weer binnen draaien gelukkig maar want we barsten van de slaap en zijn er dan ook vroeg ingedoken aan einde van de eerste visdag.

Zondag vroeg op met z' n allen. Het was ontzettend vochtig buiten en dat beloofd meestal dat het warm wordt. En inderdaad dat werd het en dat is weer funest voor de vangst. Het water was glas helder, je kon wel een meter diep kijken en inderdaad er werd geen aasvis op de kant gebracht. Jan en ik hadden de wacht bij zo' n 9 stuks hengels en Danny had zijn heil gezocht in de boot. Driftend en klonkend bracht hij zowat de hele dag door maar hij kon slecht drie aanbeten registreren en geen hing volop. (wil je weten wat klonken is? dat lees je verderop in dit stuk).

Ik ben begonnen aan de zondagse afwas en bracht juist de schone boel naar de tent. Opeens een schreeuw van jan!! Hij had volop beet en bracht de eerste meerval op de kant, snel even meten en een paar foto's en terug met de vis naar het water.

Danny had dit gemist en werd later door Jan over de gang van zaken ingelicht. Einde van de visdag, een biertje en even napraten en de foto's terug kijken en dan duiken. Maandag weer bloedheet en helder water. Ik ben buiten de camping gaan vissen op de kleine meerval, in dit geval het zogenaamde Amerikaanse type. Het ging mij redelijk goed

af en heb de gevangen vis meegenomen als aasvis en deze bleken later nog goed van pas te komen.

Schitterende foto, gemaakt tijdens de meerval vakantie

Even overleg met de jongens over wat te eten deze dag. Het was nodig om de voorraad aan te vullen en wat te denken van het bier met deze hitte. Toen ik in het dorp kwam bleek één van de bekende supermarkten niet meer te bestaan, dat was even improviseren maar uiteindelijk een prima buurtsuper gevonden waar ik de hele week terecht kon. Wij moesten tot s'avonds laat wachten voordat Danny beet kreeg. Geroutineerd wist hij de vis te drillen en eenmaal op de mat bleek het om een exemplaar van 126cm te gaan. Ook hier weer tijd voor een foto sessie besteedt, altijd leuk voor de thuiswacht. Zelf moest ik nog wachten op een aanbeet maar dat komt vanzelf hield ik mezelf maar voor. Ik had het prima naar de zin, het was een kwestie van tijd. Afsluiten met een biertje en weer foto's terug kijken. De jongens waren in opperbste stemming over hun vangst en ik eigenlijk ook.

Uit Nederland werd telefonisch medegedeeld dat vandaag het weer zou betrekken hetgeen zich ook voltrok. In de stromende regen stond ik bij een sluisje te vissen. Weer op het kleine soort met nu enorme donder en lichtflitsen bovenmijn hoofd. Ik kneep hem toch wel een beetje zo dichtbij die carbonhengels, er staat immers niet voor niets een waarschuwing sticker op.

Jan en Danny hadden een heel stuk van een zij-rivier afgevaaren om te kijken of er een geschikte plek te vinden was en dat lukte. Eenmaal terug op de basis werd de boot afgeladen met materiaal om op de beoogde plek te gaan vissen.

Dit alles in de regen maar ja je moet toch eens wat gokken als het op de standaard plaats even niet lukt.

Uren en uren verstreken echter zonder resultaat. De jongens pakte de hele boel weer op terwijl ik allang in mijn tent lag te slapen.

Ondertussen was het al woensdag geworden, af en toe zon maar heel goed te doen zeker om te vissen. Na het ontbijt zouden Danny en Jan enkele boeien gaan verzetten omdat de eerder ingenomen posities niet veel vis opgeleverd hadden.

Zelf werd ik geposteerd op een zogenaamde wereldstek die volgens mijn vismaten uniek was en ik geloofde het ook nog.

Enorme beverratten trokken onze aandacht. Deze beesten komen wij eigenlijk elk jaar wel een keer tegen, je hebt er geen last van het zijn echte groen eters. Een camping bewoner die wij al in vorige jaren hadden ontmoet kwam ons geregeld kleine karper brengen. Hem lukte het namelijk wel om deze te vangen. Hij kon op zijn beurt weer rekenen op een koel biertje en een beetje gezellig ouwehoeren, want sterke verhalen waren aan hem wel besteed.

Een slappe dag bleek het te worden. De duisternis viel al in toen ik Jan hoorde schreeuwen naar Danny en ook mijn naam werd geroepen maar ik dacht in de verste verte niet aan vis. Uiteindelijk riepen zij mij nog een keer en heb ik mijn hengels maar even gelaten voor wat het was. Bij de jongens aangekomen bleek dat zij aan het sjouwen waren met een enorme meerval. Jan had op een van zijn hengels een enorme dreun gehad en kon direct een gevecht aangaan met zijn onbekende tegenstander. Danny stond stand-by om eventueel de andere hengels te verplaatsen indien dit nodig bleek te zijn. Op hun knieën bij het beest meten we 234,5cm. Nog eens meten!! Zij konden hun ogen niet geloven! En nog maar eens checken, echt waar 234.5cm !!

Gefeliciteerd jongens met jullie record!!

Zij wisten direct dat het record van 231 van visvriend Jack omver geworpen was. De mannen lagen te rollebollen van het lachen en ik moest de foto sessie doen wat achteraf prima gelukt was. Daarna snel te water met deze bizarre vangst. Wij waren uitgelaten en tegelijk sprakeloos van dit monster.

Bier, bier en nog maar een biertje. Wat een kanjer!! Weer even de foto' s terug zien en dan onder de douche want het is toch wel een hele slijmboel geworden.

Donderdag kwam onze camping vriend informeren of er nog wat gevangen was gisteravond. Nou het hele verhaal werd in geuren en kleuren nog eens uit de doeken gedaan. Ondertussen kwam ook de campingbeheerder even af op de geruchten en deze geruchten werden bevestigd. Wij zouden zorgen dat de beheerder enkele foto's via de mail zou krijgen want dat kon hij goed gebruiken voor het imago van de camping.

Die zelfde avond was het weer raak bij Danny, een prachtige vis van 150cm had zich vergrepen aan zijn aas en moest het afleggen tegen de slip van zijn reel. Geweldig resultaat en uiteraard foto's voor thuis. Dat was dus tweemaal voor Danny en tweemaal voor Jan en ik stond erbij en keek ernaar. Ik had de laatste dag mijn zinnen gezet op een heel klein meervalletje, een silurus genaamd. Deze wilde ik meenemen voor de zoon van Jan want dat had ik immers beloofd. Het vangen viel nog vies tegen. Allemaal van die Amerikaanse meervallen en een baars en ja hoor eindelijk had ik er een van zo'n 20 cm.

Het werd tijd om weer eens aan de terugtocht te gaan denken terwijl ik nog steeds mijn eerste grote vis moest vangen. Maar ja het heet vissen en niet vangen, ik moest het maar doen met de vangsten van verleden jaar want toen was ik immers wel succesvol. Nog even wat avond plaatjes geschoten van deze prachtige omgeving met superluchten en ondergaande zo.

Opbreken, schoonmaken en laden waren voor de zaterdagmorgen in petto. Alles ging naar behoren en om 11.00uur konden wij aan de terugreis beginnen. Terugkijkend op een fantastische week met mooi weer, mooie vissen gevangen en bovenal de kameraadschap hebben ons goed gedaan.

Nog even de uitleg wat klonken is (zie afbeelding van het zogenaamde kwakhout).

Kwakhout

Dit hand gemaakte apparaat wordt door de visser met een speciale armbeweging door het water geslagen. Zodra de bolling van dit kwakhout door het water oppervlak slaat ontstaat er een heel speciaal geluid en ontstaan er geluidsgolven onder water. Deze geluidsgolven worden door de meervallen opgevangen en zij verlaten dan de bodem om een aanval te doen op het aas dat achter de boot gesleept wordt.

Het vergt erg veel tijd om een kwakhout te maken. Als deze niet goed is zal er weinig of geen geluid mee gemaakt kunnen worden. Daarnaast vraagt het ook heel wat oefening om met dit voorwerp om te kunnen gaan want onjuist door het water slaan heeft geen goed effect en zal het aantal aanbeten sterk beïnvloeden.

Nu naar huis de familie wacht .

De Goudvis

Voor meer foto's, zie ons Foto Album